చేసుకోసాగాడు. కొద్ది దూరం వెళ్ళాక వాళ్ళకి రెండో తోటమాలి కూడా కనిపించాడు. వాళ్ళని చూడగానే అతను దూరం నించే 'నమస్కారం స్వామి'అని రెండు చేతులు ఎత్తి దణ్ణం పెడుతూ పరిగెత్తుకు వచ్చాడు.

"స్వామి! మీరు చెప్పే ప్రవచనాలతో ప్రజల్లో దైవ భక్తి బాగా పెరుగుతోందని ఊరంతా అనుకుంటున్నారు..." అంటూ ఆ మహాత్ముడ్ని పొగడసాగాడు.

"అది సరే. నీ అన్న చెట్లకి పాదులు చేస్తూంటే నిన్ను పక్కనే ఉండి వెంటనే నీళ్ళు పోయమన్నాగా? ఆ పని చేయడం లేదే?" ప్రశ్నించాడు మహాత్ముడు.

జవాబుగా నీళ్ళు నమిలాడు వాడు.

"నీకు బద్ధకం పెరిగి పని మీద శ్రద్ధ తగ్గింది. ఇలా అయితే నిన్ను పన్లోంచి తీసేస్తాను." మందలించాడాయన.

ముందుకి సాగాక చెప్పాడు మహాత్ముడు.

"చూసావుగా? వాడు ఒళ్ళు వంచి పని చెయ్యడు. నన్ను పొగిడి మాటలతో బుట్టలో వేసుకోవాలనుకుంటాడు. అందుచేత వాడంటే నాకిష్టం లేదు. వీడి అన్న నేను చెప్పిన పనిని శ్రద్ధగా చేస్తాడు కాబట్టి వాడంటే నాకిష్టం."

వెంటనే ఆ సామాన్యుడు చెప్పాడు.

"స్వామీ! ఇప్పుడు మీ బోధ నాకు బాగా అర్ధమైంది. దేవుడి అనుగ్రహం సంపాదించాలంటే ఆయన్ని స్తుతించడం కన్నా, ఆయన మనకి ఇక్కడ నిర్దేశించిన పనిని శ్రద్ధగా, తప్పుల్లేకుండా చేయడం కంటే మించిన పూజ లేదు అని ఒప్పుకుంటున్నాను."

38. సందర్భోచితం

జీర్ణావస్థలో వున్న ఓ పురాతన రామాలయాన్ని కొందరు కలిసి పునరుద్ధరించారు. దాని ప్రారంభోత్సవానికి ముఖ్య అతిథిగా ఓ రామ భక్తుడ్ని ఆహ్వానించారు. సభలో చాలామంది వక్తలు మాట్లాడారు. రామాలయాన్ని పునరుద్ధరించడానికి తోడ్పడిన మనుషులని పొగిడారు. పాలక మండలి అధ్యక్షుడు

పునాదికి ఎంత ఖర్చయింది, స్థంభాలకి ఎంత ఖర్చయింది, మొత్తం ఎంత ఖర్చయింది, పాలరాతి పలకలని ఎక్కడ నించి ఎన్ని తెప్పించారు మొదలైన వివరాలన్నీ తన ప్రసంగంలో చెప్పాడు. చివరగా ముఖ్య అతిథి అయిన రామ భక్తుడ్ని మాట్లాడమని కోరాడు. అతను లేచి నిలబడి క్లుప్తంగా రెండు ముక్కలు సందర్భోచితంగా మాట్లాడి కూర్చున్నాడు.

"అంతా ఈ ఆలయం ఎంత గొప్పది, దీనికి సహాయం చేసినవారు ఎంత గొప్పవారు అని మాట్లాడారు. నేనంటాను, రాముడు ఎంత గొప్ప అని."

39. తృప్తికరమైన ధర

ఓ ఊళ్ళోని ఓ పెద్ద నగల దుకాణంలో కుంకుడు కాయంత పెద్ద మంచి ముత్యం అమ్మకానికి ఉంది. దాన్ని కొనడానికి చాలామంది ఆ దుకాణానికి వెళ్ళారు కాని దాని యజమాని దాని ధర అడిగిన వాళ్ళందరికీ ఇలా చెప్పాడు.

"మీ ఆస్తి అంతా మీ దగ్గర చిల్లిగవ్వ కూడా మిగుల్చుకోకుండా ఇవ్వండి. అదే దీని ధర."

దాంతో ఆ ముత్యాన్ని కొనడానికి ఎవరూ ముందుకు రాలేదు.

చలికాలంలో పొరుగూరు నించి వచ్చిన ఓ బిచ్చగాడు ఓ రోజు ఆ దుకాణం బయట పడుకున్నాడు. కిటికీలోంచి అతనికి ఆ ముత్యం కనబడింది. తన దగ్గర దాన్ని కొనే తాహతు లేదని అతనికి తెలుసు. ఐనా వెళ్ళి దాన్ని దగ్గర నించి చూసాడు. ధైర్యం చేసి ఆ దుకాణం యజమాని దగ్గరకి వెళ్ళి అడిగాడు.

"ఆ ముత్యం చాలా బావుంది. దాని ధరెంతో నేను తెలుసుకోవచ్చా?"

"తప్పకుండా. నీ ఆస్తి అంతా నీ దగ్గర చిల్లిగవ్వ కూడా మిగుల్చుకోకుండా ఇవ్వాలి. అదే దీని ధర."

వాడు బయటకి వెళ్ళిపోయాడు. కాని ఆ ముత్యం ఆకర్షణలోంచి తేరుకోలేక పోయిన అతను మళ్ళీ దుకాణంలోకి వెళ్ళి తన ఒంటి మీద ఉన్న, తనని చలి నించి కాపాడే చిరుగులు పట్టి, మాసిపోయిన పాత ఉన్నికోటుని తీసి దుకాణం యజమానికి ఇచ్చాడు. ఇప్పుడతని ఒంటి మీద గోచీ కూడా లేదు.